

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Avtvmnalis - A Dominica Decimaquinta post Pentecosten, ad
Adventum

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Non est ætas maturior Infantia Christiana.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44846

TERTIA VERITAS PRACTICA.

Non est ætas maturior Infantia Christiana.

RATIO EST, Quia maturior ætas illa dicitur in qua Ratio & vera sapientia magis vigent. Sed magis vigent in Infantia Christiana quam in ulla vita naturalis parte, prout est naturalis & humana.

Ergo nulla est ætas maturior, ac proinde non est timenda ne aetate nostra præjudicet: imo idcirco est procuranda, ut quod natura destitit, virtute nobis accedat & gratia.

I. PUNCTUM.

PROPOSITÆ Veritatis fundamentum hoc est, quod illa dicitur ætas maturior in qua Ratio & vera sapientia magis vigent. Senectus enim venerabilis est, ait Sapiens, Sap. 4.

non diuturna neque annorum numero computata; cani autem sunt sensus hominis & ætas senectutis vita immaculata. Ep. 60.

Quod explanans sanctus Ambrosius: Verè, inquit, senectus illa est venerabilis, qua non canis sed meritis albescit. Ea enim est reverenda canities qua est canities anima in canis cogitationibus & operibus effulgens. Sanctus quoque Basilius in proverbii: Senior secundum animam est qui prudentia perfectus est, qualis erat Daniel, quamquam corpore juvenis, sapientiam ac gravitatem omni canitie præstantiorem præferens. Idcirco si dicunt illi qui erant pleni dierum malorum huc accede, sede in medio nostrum, nuntiæque nobis quomodo seniorum ac presbyteri honorem tibi dederit Deus. In Prov.

Sic referente Palladio sanctus Macharius Abbas Alexandrinus dicitur est Hedegetus/egus puer senex, quod in puerili ætate senilem sapientiam gereret. Alii è contra dicuntur huiusmodi pueri qui in senili ætate puerilem ostendunt levitatem.

Denique sit nobis instar omnium Christus Dominus qui dum infans & adhuc in utero castissimæ Matris esset, vir dictus est à Propheta, Ecce nunc circumdabitur Verum, quia scilicet in eorum jam tum vigeat Ratio, & Vir per excellentiam ab aliis dicitur, quia in eo vigeat Ratio præstantissima & omni ex parte absoluta Sapientia. Unde quotquot propius ad hanc rationis & sapientia maturitatem accedent, nonne eò verius eorum ætas erit maturior & perfectior? Sic nos operabat Apostolus, docentes omnem hominem in omni sapientia, ut exhibeamus omnem hominem per Coloss. 1. Ephes. 4.

per

E

vato & voluntario affectu. Sicut aliud est errare imprudenter seu nescienter, quod sit sepe humanitas; & aliud scienter ac volenter errare. Unde rursus eò te provoco quod licet volens ac libens nollens errorem vel levem fovere in animo, sic planè neque velle debes cupiditatem levem. Et sicut convertendus ab hæresi qui nollit aliquos scilicet sæcros libros vel socios deserere quibus cum periculosum esset conversari, nonne illum urgeres & premeres ne quid tale retineret? Nonne si pervicax esset in illa sua voluntate, quantumcunque suos omnes alios videretur errores abjicere, suspectus tamen tibi esset, & vix bene conversus crederetur? Sic prius de quovis alio graviore crimine, si quod est gravius, deponis quidem; at quod est levius, retines. Suspecta mihi est & valde dubitabilis Conversio, neque enim ex toto est qualem esse oportet. Cum quaesieris Dominum Deum, invenies: si tamen toto corde quaesieris, & ex tota tribulatione anima tua.

Denique, quod rem omnem conficit, nec ab omni unquam errore poteris vindicari & converti nisi ab omni simul cupiditate convertaris, nam ipsa cupiditas error est vel in causa vel in effectu. Nihil concupiscis nisi quod putas bonum, & tam crebriò erras quam malè concupiscis: aut enim depravatus affectus depravat intellectum & inducit in errorem; aut errans intellectus voluntatem corrumpit & inflectit in vitium. Hinc illa tam frequenter in Scripturis. Risum vobis avi errorem: & gaudio dixi, quid frustra deciperis? Anima dolosa errans in peccatu. Errant qui operantur malum: & luculentè Apostolus, veteram ait hominem corrumpti secundum desideria erroris: Id est, desideria quæ vel errore concipiuntur, vel in errorem inducunt, Et tu qui errare non vis, quomodo desideria voles erroris? Aut quomodo non vides tantùm illa esse cavenda, quantum ipse cavere vis ne unquam erres, aut quantum curas inde avocari & reverti ubi fortè erraveris.

Quod si dura hæc & creditu tibi, & factò esse videntur, ad hoc advocanda est Infantia spiritualis quæ nos ita dociles & obtemperantes Verbo Dei reddit, quasi simplices filii Dei sine murmurationibus & hesitationibus, inquit Apostolus. Ac ne putes tuæ maturitati ætatis injuriam aliquam facere si repuerascat in illam animi facilitatem & docilitatem, idcirco sequens adjicitur Veritas de præstantia si ve de maturitate infantia spiritualis, quæ à Christo nobis commendatur.

Haynesius Pars quarta,

Diu. 4.

Eccl. 2. Prov. 13. & 14. Ephes. 4.

Phil. 2.

perfectum in Christo Iesu. Et alibi, in virum perfectum, in mensuram aetatis plenitudinis Christi. Id est, sic maturi & perfecti aetate qualis erat Christus Dominus non annorum numero, sed recto rationis usu & sapientiae maturitate. Sed quis eo posset pervenire? Satis est ò anima mea, satis est eò contendere quantum in te erit, cum Gratia; nec argueris si non perveneris; sed nisi quantum potes, contenderis.

I L P U N C T U M.

SED in infantia Christiana maxime vigent Ratio & sapientia.

Nam cum ex Scriptura & Patribus jam visum sit Infantiam illam in hoc maxime consistere, ut quidquid boni & laudabile pueri per aetatem faciunt, hoc fiat à viris, Virtute & studio: Certè non potest id ita fieri nisi multum addit rationis & sapientiae; Unde Apostolus postquam dixit, *malitia parvuli estote, quasi diceret, non aliter viros posse esse virtute parvulos, nisi sint eximij & perfecti viri: Quod & alibi confirmat cum ait: Sed volo vos sapientes esse in bono, & simplices in malo.* Id est, hoc ipso quo simplicitate & puritate puerili malum omne fugietis, verè tum sapientes eritis, cum nihil nisi quod bonum est & laudabile fiet à vobis. Sic & S. Ambrosius cum in eo quod scripsit de officijs opere, virum ex omni parte perfectum format, sic illum instruit: *Ita te compara ut quasi puer malitiam non exercent: omnia à te innocenter proficiantur. Non consideres quid ab alijs in te referatur. Locum tuum serva, simplicitatem & puritatem peccatoris tui custodi.* Atque idem S. Doctor cum fratrem suum Satyrum inde vel maxime prædicaret, ut jam supra notatum est, quod *corruptus videretur in puerum simplicitate illius aetatis innocens: mox illud jungit, quod sic perfecta virtus effugit relucet.* Adeò verum est quod sic virum abstinere omni malo, & sic innocentem ac purum esse, qualis est puer, non possit esse nisi viri ratione præstantis eximia, nec non sapientiae singularis ornati donibus. Et certè si timor Domini ipsa est sapientia, & recedens à malo intelligentia, ut est in libro Job; omne oportet singularitatem illam sapientiam & intelligentiam inesse in ea infantia, cui cavere omne malum est iam proprium & particulare, ut ex hoc uno dicatur infantia Christiana? Sic præclare Tertullianus ad ea quae ex sancto Paulo superius dicta sunt: *Repuerascere nos, inquit, & Apostolus jubet secum Deum, ut*

malitia infantes per simplicitatem, ita demum sapientes sensibus sumus, Divina sapientia ordinè de simplicitate amando. Sic & apud S. Joannes Chryostomus: *Hoc enim suprema Philosophia culmen est, ut cum prudens sis nihil sciti, nihil simulati assequas. Id Angelorum vita est; Eanos volentes faciamus qua ingenita parvulus atque infans duco natura facit.* Satisne tibi videtur esse rationis & sapientiae beatis illis in Angelis qui toti sunt spiritus & toti Ratio? Si verò talis est in Infantia Christiana Ratio qualis esse in Angelis audivisti, nonnet tibi supra humanam rationem sapere dicenda erit tua aetas?

I I I. P U N C T U M.

Non igitur esse potest ulla aetas maturior Infantia Christiana, cum in illa Ratione & Sapientia qua repletur talis infantia, totus sit positus maturioris aetatis status & tota eius perfectio. *Facti sumus parvuli in medio vestrum, dicebat ille Apostolus qui se factum Virum alibi refert, & quæcunque essent parvuli plenè evacuates: tunc cum factus est Christianus & Christi Apostolus, tunc vir est factus, & quæ erant Judaismi, velut parvuli præ Christiano statu evacuata sunt; sed vir ille factus est simul parvulus cum parvulorum simplicitatem & puritatem suo vivendi genere perfectisque Virtutum omnium actibus sic exprimebat, ut nullus esset Apostolo infans, & nullus eo sapientior. Tu verò tibi à simplicitate timebis ne quid rationi tuæ, ne quid sapientiae detractum inde videatur. O te vecordem & insanum qui de vera sapientia tam malè sentis! Esto, depercat tibi aliquid de mundana & carnali sapientia: Si Divina eius loco tibi substituitur, an idcirco de sapientia tibi detractum censes? Itane de virtutibus subtractum diceres, si argento ferrum, si auro plumbum tibi redimeretur? Nonne hæc sunt lucra, quæ sunt detrimenta? Nonne hoc est se tanto fortlicius invenire, quanto te infelicius putabis perdere? Ne timeas igitur Infantiam Christianam quasi tunc à viro degeneres, nam in illa perfectio viri est. Sed vere se potius ne si renueris esse infans secundum Christum, tunc desinas Christiane sapere, hæc de viro retineas nisi nomen & vitium. *Doctrina sua nosse, tur vir, ait virorum sapientissimus & stultissimus, Sapientissimus dum celesti Doctrinæ credididit; Stultissimus quando illam abiecit.**

Vide in 1. p. Dom. in Albis, adhæc verba: *Quali modo geniti infantes.*

SERIA

Hom. 62.
in Math.1. Thess. 2.
1. Cor. 13.

Phil. 2.

Prov. 16.
Ibid. 30.